

DOMINIKANA

1. Informacje podstawowe

Powierzchnia :	48,7 tys. km ²
Populacja:	11,4 mln
Skład etniczny:	Metysi – 58%, ludność pochodzenia afrykańskiego – 16%, mulaci – 12%, ludność pochodzenia europejskiego – 13%, pozostali 1%.
Podział administracyjny:	31 prowincji i 1 wydzielony dystrykt metropolitalny
Religia:	Różne denominacje protestanckie – 50%, katolicy – 30%, bezwyznaniowcy - 18%, pozostali - 2%.
Stolica:	Santo Domingo (ca 4 mln mieszkańców)
Inne ważniejsze miasta:	Santiago de los Caballeros (ca 1,2 mln mieszkańców), Higüey (ca 430 tys. mieszkańców), San Pedro de Macorís (ca 220 tys. mieszkańców), San Francisco de Macorís (ca 210 tys. mieszkańców),
Język urzędowy:	hiszpański
Waluta:	Peso dominikańskie (1 US\$ - 60 – 62 US\$)
Główne bogactwa naturalne:	Nikiel, złoto, srebro, boksyty, larimar (bardzo rzadki i wartościowy kamień szlachetny koloru niebieskiego, który występuje tylko w Dominikanie)
Główne gałęzie przemysłu:	Turystyka, przemysł cukrowy, górnictwo (przede wszystkim złota), przemysł tekstylny – odzieżowy, materiały budowlane, przemysł tytoniowy, elektrotechniczny, urządzenia medyczne
Główne produkty rolne:	trzcina cukrowa, banany, papaje, plantany, awokado, ryż, mleko, arbuzy, warzywa, ananasy
Ustrój polityczny:	Republika prezydencka
Głowa państwa (prezydent i szef rządu):	Luis Rodolfo Abinader Corona

Minister Przemysłu, Handlu i MŚP	Víctor Orlando Bisonó Haza
Ambasador Dominikany w Polsce:	Francisco Alberto Carballo Nuñez (ambasador Dominikany w Niemczech)
Ambasador RP w Dominikanie:	Vacat, kierujący placówką Daniel Gromann (Chargé d'affaires a.i. Ambasady RP w Caracas)
Najbliższe wybory parlamentarne:	2028

2. Podstawowe wskaźniki makroekonomiczne (2024)

PKB (ceny bieżące) :	124,3 mld US\$
PKB per capita:	10,9 tys. US\$
Wzrost PKB:	5,0%
Struktura PKB:	Usługi – 56%, przemysł – 31%, rolnictwo – 6%, niesklasyfikowane 7%.
Dług publiczny:	57,6% PKB
Inflacja:	3,3%
Bezrobocie:	5,5%
Poziom korupcji:	36 (104 na liście 180 krajów)
Eksport:	12,9 mld US\$
Główni partnerzy w eksporcie:	USA, Haiti, Szwajcaria, Indie, Niderlandy, Chiny, Kanada
Główne towary w eksporcie:	Złoto, urządzenia i akcesoria medyczne, wyroby tytoniowe, wyłączniki automatyczne, biżuteria, wyroby tekstylno – odzieżowe, kakao, tworzywa sztuczne
Import:	32,7 mld US\$
Główni partnerzy w imporcie:	USA, Chiny, Hiszpania, Meksyk, Brazylia, Włochy, Kolumbia
Główne towary w imporcie (2019):	Produkty przemysłu petrochemicznego, farmaceutyki, gaz płynny, pojazdy samochodowe, tworzywa sztuczne, biżuteria tytoń, kukurydza, węgiel kamienny
Inwestycje zagraniczne:	4,5 mld US\$
Inwestycje dominikańskie za granicą:	Brak danych

3. Ogólna charakterystyka gospodarki Dominikany

Polityka gospodarcza Dominikany opiera się na zasadach liberalnej gospodarki rynkowej, z naciskiem na rozwój turystyki, stref wolnego handlu oraz sektora górniczego. Rząd podejmuje działania w celu dywersyfikacji gospodarki, wspierania inwestycji zagranicznych i stabilizacji makroekonomicznej. Rząd tworzy przyjazne środowisko biznesowe, zachęcając do bezpośrednich inwestycji zagranicznych, co ma stymulować wzrost gospodarczy i innowacje. Rozwojowi gospodarczemu sprzyjają stabilność polityczna i demokratyczny system rządów.

Przez lata gospodarka Dominikany była oparta na uprawie i eksporcie cukru, kawy i tytoniu, jednak od lat dziewięćdziesiątych obserwuje się odejście od tego modelu i dywersyfikację struktury gospodarczej. Obecnie podstawowym sektorem gospodarki są usługi związane przede wszystkim z turystyką, budownictwem i działalnością stref wolnocłowych. Dużą rolę w gospodarce Dominikany odgrywa także górnictwo, zwłaszcza po rozpoczęciu eksploatacji w 2012 r. przez jedną z największych kopalni złota i srebra na świecie Pueblo Viejo Gold and Silver Mine. Poważne znaczenie mają także przekazy pieniężne od Dominikańczyków pracujących za granicą (głównie w USA).

W ostatnich 20 latach gospodarka Dominikany była jedną z najszybciej rozwijających się w Ameryce Łacińskiej. Wprowadzona w 2012 r. reforma podatkowa, redukcja wydatków rządowych i obniżenie cen energii pozwoliły zdecydowanie zmniejszyć deficyt budżetowy i poprawić sytuację

fiskalną. Wzrost gospodarczy Dominikany zaowocował wyjściem z ubóstwa blisko 3 milionów ludzi, powstaniem klasy średniej przewyższającej obecnie populację ubogą oraz poprawą jakości życia w zakresie dostępu do podstawowych usług, mieszkań i edukacji. Rząd wykazał się także silnym zaangażowaniem w rozwiązywanie długotrwałych wyzwań stojących przed sektorem elektroenergetycznym, wdrażając kompleksowy pakiet reform mających na celu zwiększenie przejrzystości, rozliczalności i efektywności w tym sektorze, dalszą dywersyfikację matrycy energetycznej, tak aby obejmowała mniej zanieczyszczające źródła energii, oraz zwiększenie dostępu do niezawodnej i niedrogiej energii. Nadal jednak pozostaje wiele do zrobienia w sektorze przesyłu, który historycznie ponosił straty ekonomiczne.

Dominikana jest narażona na skutki zmian klimatycznych, w tym ekstremalne zjawiska pogodowe, dlatego rząd podejmuje działania w celu łagodzenia tych skutków.

Najważniejszymi wyzwaniami w polityce gospodarczej Dominikany są znaczna biurokracja, bardzo wysoki stopień korupcji, duże nierówności społeczne i relatywnie wysokie bezrobocie.

4. Stan prawno – traktatowy

Dominikana jest członkiem następujących międzynarodowych organizacji gospodarczych: ACP, BCIE, Caricom (obserwator), Cariforum, CELAC, G-77, IADB, IBRD, ICC, IDA, IFAD, IFC, ILO, IMF, ITUC, SELA/LAES, ALADI/LAIA, MIGA, Alianza del Pacífico/Pacific Alliance (obserwator), Petrocaribe, SICA/CAIS (członek stowarzyszony), UNCTAD, UNIDO, WCO, WFTU, WIPO, WTO.

Jako członek Cariforum i Caricom jest częścią strefy wolnocłowej obejmującej – oprócz Dominikany – Antigüę i Barbudę, Barbados, Belize, Dominikę, Grenadę, Gujanę, Jamajkę, Saint Kitts and Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent i Grenadyny, Surinam oraz Trynidad i Tobago.

Dominikana podpisała także umowy o wolnym handlu z Kostaryką, Salwadorem, Gwatemalą, Hondurasem, Nikaragwą i Panamą. Razem z tymi państwami (bez Panamy) i USA, Dominikana jest także wielostronnej umowy o wolnym handlu CAFTA-DR (Central America-Dominican Republic-United States Free Trade Agreement).

Stosunki handlowe pomiędzy Dominikaną a Unią Europejską reguluje umowa o ekonomicznym partnerstwie (EPA) zawarte pomiędzy członkami Cariforum a UE w grudniu 2008 r. Oprócz Republiki Dominikańskiej, sygnatariuszami EPA są również Antigua i Barbuda, Bahamy, Barbados, Belize, Dominika, Grenada, Gujana, Haiti, Jamajka, Saint Lucia, Saint Vincent i Grenadyny, Saint Kitts i Nevis, Surinam oraz Trynidad i Tobago. Kuba nie brała udziału w negocjacjach, podczas gdy Montserrat należy do grupy krajów i terytoriów zamorskich (OCT) i podlega szczególnej umowie handlowej. Należy pamiętać, że tymczasowe stosowanie EPA w odniesieniu do Haiti jest nadal w toku, ponieważ Haiti jeszcze jej nie ratyfikowało.

W związku z brexitem, ugrupowanie to podpisało także porozumienie z Wlk. Brytanią obowiązujące od 1 stycznia 2021 r.

5. Dwustronna współpraca gospodarcza polsko - dominikańska

a. Współpraca handlowa

Wg wstępnych danych GUS, eksport Polski do Dominikany w 2024 r. wyniósł 45,6 mln US\$, natomiast wg dominikańskich danych – 53,5 mln US\$. Z kolei import Polski z Dominikany wg GUS 36,2 mln US\$, a wg danych dominikańskich 4,7 mln. Różnica między tymi liczbami świadczy o poziomie handlu pośredniego realizowanego via kraje trzecie.

Główne towary w eksporcie: monety, produkty mleczarskie, inne art. spożywcze, części do mebli, tworzywa sztuczne, wyroby skórzanе, kosmetyki, farmaceutyki, sól.

Główne towary w imporcie: urządzenia i akcesoria medyczne, wyroby tytoniowe (cygara), przełączniki elektryczne, kakao, alkohole (rum), produkty chemiczne, urządzenia ogrodnicze/rolnicze.

b. Współpraca inwestycyjna

Dostępne dane nie wykazują ani inwestycji polskich w Dominikanie ani dominikańskich w Polsce.

6. Dostęp do rynku

Generalnie Dominikana jest rynkiem otwartym na handel międzynarodowy, z długą tradycją importu. Importerzy najczęściej są też dystrybutorami, stąd większa część handlu opiera się na imporcie gotowych produktów. Należy zwrócić uwagę, że miejscowa legislacja silnie chroni agentów lokalnych i może, w razie konfliktu, uniemożliwić zagranicznemu eksporterowi wejście na rynek i znalezienie nowego dystrybutora. Warto zatem, zanim podpisze się kontrakt z dystrybutorem, uzyskać poradę prawną. Powinno się też unikać przyznawania prawa wyłączności. Duże firmy mogą rozwiązać ten problem zakładając własną firmę dystrybucyjną z 100% udziałem kapitału zagranicznego.

Każda firma musi być zarejestrowana w jednej z izb przemysłowo – handlowych oraz rejestrze podatkowym. Dodatkowo nazwa firmy musi być zarejestrowana w Krajowym Biurze Własności Przemysłowej ONAPI. Firmy zajmujące się handlem międzynarodowym musi być zarejestrowana w rejestrze celnym oraz – o ile zamierza korzystać ze Zintegrowanego Systemu Administracji Celne SIGA – także w Centralnym Urzędzie Celnym. Prawie wszystkie te rejestracje firma może dokonać elektronicznie poprzez odpowiedni portal rządowy.

Przed przybyciem ładunku przewoźnik lub jego agent musi notyfikować władzom celnym przybycie ładunku oraz przesłać drogą elektroniczną manifest. Odprawa celna jest standardowa – przedstawienie deklaracji celnej wraz z pozostałymi dokumentami handlowymi. Odprawa jest dokonywana drogą elektroniczną. Udział agenta celnego nie jest obowiązkowy, ale jest wysoce rekomendowany. Agent celny może – po spełnieniu odpowiednich warunków - uzyskać status operatora autoryzowanego, co umożliwia uproszczenie procedur celnych. Istnieje możliwość przyspieszenia odprawy bądź wybierając system ekspresowy bądź składając deklarację z wyprzedzeniem. O korzystaniu tych możliwości importer winien poinformować władze celne.

Ścisły zakaz importu dotyczy niektórych gatunków zwierząt (zwłaszcza morskich), niektórych nawozów/pestycydów, niektórych rodzajów pasz, niektórych wyrobów farmaceutycznych oraz surowców do ich zawierających niektóre aktywne składniki (np. sibutramina), wyrobów medycznych oraz produktów higienicznych w złym stanie bądź z wadami, odzieży używanej, odpady pochodzenia zwierzęcego, ludzkiego bądź przemysłowego, odpadów toksycznych, wyrobów codziennego użytku wcześniej używanych w szpitalach lub innych placówkach zdrowotnych. Właściwe organy państwowe mają prawo wprowadzić zakaz importu niektórych innych produktów. Import materiałów i publikacji, które mogą być ocenione jako godzące w porządek publiczny, ustroj polityczny i społeczny, integralność terytorialną, suwerenność państwową lub propagujące wojnę, terroryzm, przemoc, dyskryminację religijną czy rasizm podlegają specjalnej ocenie i ich wwóz może zostać zabroniony.

Obecnie działa w Dominikanie ponad 60 stref wolnocłowych ("Parques de Zonas Francas") i ponad 100 tzw. specjalnych stref wolnocłowych ("Zonas Francas Especiales"). Wwóz do tych stref nie podlega procedurom celnym i podatkowym. Także sama działalność w tych strefach jest traktowana preferencyjnie pod względem fiskalnym. Wwóz produktów ze stref na obszar celny Dominikany jest traktowany jako import i podlega obowiązującym procedurom celno-podatkowym.

7. Prawo regulujące działalność inwestorów zagranicznych

Republika Dominikany prowadzi politykę otwartej gospodarki i zachęca do zagranicznych inwestycji w wielu sektorach. Ograniczenia są nieliczne i dotyczą głównie branż strategicznych dla bezpieczeństwa narodowego (np. obronność, telekomunikacja), górnictwa niektórych minerałów, sektora żeglugi i rybołówstwa, zakupu lub dzierżawy ziemi rolnej przez podmioty zagraniczne,

(zwłaszcza w obszarach o strategicznym znaczeniu), sektora bankowego i finansowego i sektora mediów.

Głównymi sektorami będącymi celem zagranicznych inwestycji są turystyka, nieruchomości, telekomunikacja, strefy wolnocłowe, górnictwo i usługi finansowe. W styczniu 2020 r. rząd ogłosił specjalny plan promujący inwestowanie w wysokiej jakości usługi turystyczne oraz w infrastrukturę w rejonie pld. – zach., a lutym w 2020 r. zostało wprowadzone prawo o partnerstwie publiczno – prywatnym. Ponadto jest sukcesywnie realizowany program cyfryzacji państwa.

8. Perspektywy rozwoju współpracy.

Szybki rozwój kraju i wieloletnie tradycje importu wskazują na możliwości intensyfikacji współpracy handlowej i inwestycyjnej. Największe szanse eksportowe mają artykuły rolno – spożywcze, maszyny rolnicze, urządzenia dla przemysłu spożywczego, maszyny górnicze, nawozy, produkty chemiczne, farmaceutyki, akcesoria samochodowe, meble, sprzęt AGD.

Potencjalne dziedziny współpracy inwestycyjnej to przede wszystkim szeroko rozumiane górnictwo i branże pokrewne, dalej turystyka, rolnictwo, przetwórstwo żywności, działalność i obsługa stref wolnocłowych oraz przemysł lekki.